

TÓTH TAMÁS

A büntetés-végrehajtás helyzete és aktuális feladatai napjainkban

A büntetés-végrehajtási szervezetre vonatkozó követelményrendszer meglehetősen komplex, és ebből adódóan igen nehéz neki megfelelni. Talán ebből is következik, hogy rendvédelmi szervként a jogszabályokban rögzített feladatait az elmúlt évtizedekben bizonyos szempontból a társadalom elől elzártan végezte. A szervezet előtt álló aktuális feladatok, a megoldandó teendők, a büntetés-végrehajtási intézetek falain belül zajló szakmai tevékenység – a média figyelmét időszakosan felkeltő rendkívüli események kivételével – a közvélemény előtt nem voltak ismertek.

A kialakuló modern európai börtönstandardok, a magyarországi rendszer-változás, a demokratikus jogállam kialakulásával létrejövő új politikai és közjogi helyzet, valamint a nemzetközi kötelezettségeink kikényszerítették, hogy a magyar büntetés-végrehajtás megújuló szabályozással, modern szemlélettel, a folyamatosan változó körülményekre felkészülten nézzen szembe az új évszázad által támasztott követelményekkel. A büntetőjogi paradigma-váltás, valamint a társadalomban a rend és biztonság iránt megfogalmazódó igény – ennek megteremtése, biztosítása egyébként a rendvédelmi szervektől elvárt kiemelt feladat – a közvélemény figyelmét jelentős mértékben a büntetés-végrehajtási szervezet napi tevékenységére irányította.

Egy rendvédelmi szervezet modernizációja és fejlesztése rendkívül összetett folyamat, amelyhez eltérő eszközök és módszerek sokasága szükséges. A közigazgatással és a szervezeti átalakítással foglalkozó tudományok szerint többféle módszer közül választhatunk: *„Az első a korszerűsítés, amely elégedett a múlt teljesítményével, azt jónak ítéli, de a külső körülmények miatt belső átalakítást indukál, mint mondjuk új technikai lehetőségek, jobb autók, korszerűbb informatikai háttér. A korszerűsítés részleges, mert ragaszkodik a múlt hagyományihoz, azok egy részét megtartja. Modernizáció esetén az egész szervezet teljes átalakítására sor kerül, ideértve a szervezetet, a működést és annak jogi kereteit, ugyanakkor szintén nem vitatja el a múlt sikereit sem. A modernizáció alapját nem a múlt hibái, hanem épp ellenkezőleg, a szervezet korábbi sikerei alkotják.*

Reform akkor következik be, ha a társalmi tevékenység valamennyi elemét érintő változásra van szükség. Ebben az esetben a múlttal való szakítás történik, éles kritikával tekintenek vissza, a korábbi tagadásából nőnek ki az új megoldások. Új szervezet, működés és jogi keret születik, amely a társadalom valamennyi mechanizmusát áthatja, éppen ezért nem irányulhat csupán egy-egy szegmensre.”¹

Az előbbieket figyelembe véve egyértelmű, hogy a büntetés-végrehajtás melyik úton járt az elmúlt években és jelenleg is. A büntetés-végrehajtás nagy hagyományú szervezet, amely feladatait a múltban hatékonyan, szakszerűen, jól felkészült személyi állománnyal hajtotta végre. Esetében nem volt szükség radikális változásokra, a változtatásokat a korábbi szakmai tevékenységünk biztos alapjára építhettük.

Jogszabályi környezet

A büntetés-végrehajtási szervezet tevékenységének felügyelete 2010-ben került a Belügyminisztériumhoz, és az azóta eltelt több mint hét év alatt a terület jelentős átalakuláson ment keresztül. E változásnak kodifikációs szempontból a legfontosabb eleme az volt, hogy az Országgyűlés 2013. december 17-én elfogadta a *büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról* szóló 2013. évi CCXL. törvényt (a továbbiakban: bv.-törvény). A jogállamiság és a büntetés-végrehajtási szervezet számára egyaránt kiemelkedő esemény volt mindez, hiszen először jelent meg a legmagasabb szintű jogszabály, azaz törvény formájában a személyi szabadság elvonásával járó jogkövetkezmények végrehajtása.

A bv.-törvény 1. § (1) bekezdése értelmében „a büntetés-végrehajtás feladata a büntetési célok érvényesítése a büntetés, illetve az intézkedés végrehajtásán keresztül, azzal a célkitűzéssel, hogy a végrehajtás során az egyéniesítés szempontjait biztosítani kell annak érdekében, hogy az megfelelően szolgálja az egyéni megelőzési célok elérését”. Az új szemléletű, a büntetés-végrehajtás szakmai tapasztalatait törvénybe foglaló kodifikáció azért is mérföldkő szervezetünk számára, mert a büntetőjog-tudományban szakterületünk e törvénnyel foglalta el méltó helyét, egyértelműen megjelenítve, hogy a társjogágak mellett most már a jogi forma szempontjából is egyenrangúvá vált a szabályozás.

¹ Christián László: A rendészet alapvonalai. Universitas-Győr Nonprofit Kft., Győr, 2011, 145. o.

Működésünk jogi környezetének átalakulásával megnyílt a lehetőség arra, hogy a büntetés-végrehajtás működését szervezeti szempontból is átvilágítsuk, elemezzük, és megtaláljuk azokat a pontokat, területeket, amelyeken javítva tevékenységünket hatékonyabbá, személyi állományunkat felkészültebbé tehetjük. 2016-ban és 2017-ben számos területen indítottuk el azokat a folyamatokat, amelyek célja, hogy a napi, a közép- és a hosszú távú feladat-végrehajtást hatékonyabbá tegyük.

A szervezeti átalakítást a büntetés-végrehajtási intézetek tevékenységét középírányító szervként felügyelő Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságával kezdtük. Új szervezeti szabályzat kiadásával alapvetően két fontos területen módosítottuk az országos parancsnokság működését. A rendvédelmi társszervek szervezeti felépítéséhez igazodva létrejött a BVOP Hivatal, amelynek segítségével hatékonyabban és eredményesebben összehangolható, irányítható az országos parancsnokság és a bv. szervek szakmai tevékenysége. A másik lényeges elem, hogy létrejött az ellenőrzési szolgálat, amelynek megváltozott, kibővített feladatairól tanulmányom későbbi részében lesz szó.

A szervezeti menedzsmenttel foglalkozó szakemberek között régóta egyetértés van a tekintetben, hogy egy nagy szervezet – legyen az állami vagy magánszektorban működő – nem lehet hatékony, ha az általa irányított szervezeti egységekre, szervekre nem ugyanazok a szabályok, követelmények vonatkoznak. Ennek érdekében a büntetés-végrehajtási intézetek belső szabályzóit egységesítettük. A személyi állományra vonatkozó kívánalmak tisztázása érdekében pedig munkakörönként elkészültek az adott munkakörre jellemző és kötelező elemeket tartalmazó egységes dokumentumok. A bv. szervek belső normáinak felülvizsgálata is megtörtént. A munka nagyságrendjét mutatja, hogy a feladatok elvégzéséhez negyedév alatt 5209 normát kellett áttekinteni, 493 intézeti és országos parancsnoki normát kellett hatályon kívül helyezni, a módosított szabályzók száma pedig 1572 volt. A felülvizsgálat magában foglalta azt is, hogy egységes szerkezetbe foglaltuk az összetartozó területet szabályozó normákat.

Az ellenőrzések rendszere

A büntetés-végrehajtási szolgálat egyben a köz szolgálat, így kiemelkedő követelményeket állít a hivatás gyakorlói elé. A rendvédelem minden szervénél kiemelt jelentőségű területnek számít az ellenőrzés. A személyi állománynak a rá vonatkozó szakmai előírások elméleti ismeretén, illetve ezek szak-

szerű és jogszerű gyakorlati alkalmazásán túl szigorú erkölcsi követelményeknek, hivatásetikai alapelveknek is meg kell felelnie. A jogszabályokban foglaltaktól eltérő magatartás, a jogellenes vagy a szakmaisággal ellentétes szolgálatellátás elfogadhatatlan. Az egységes rendvédelmi szemlélet jegyében – ahogyan már utaltam rá – az országos parancsnokságon szervezeti szempontból is jelentős változások történtek, mert a korábbi szabályozás szerint a szakmai-irányító tevékenység nem különült el határozottan az ellenőrzési feladatoktól. A szervezeti átalakítás mellett az a cél, hogy a teljes személyi állományt érintően valódi szemléletváltozást érjünk el az ellenőrzésekben, amelyek elsődleges célja, hogy a vezető megismerje szervezete nehézségeit, feltárja a hibákat és a kockázatokat. Az ellenőrzés területén kiemelten fontos, hogy a változások hosszú távra szóló stratégia keretében valósuljanak meg, ezért a büntetés-végrehajtási szervezet ellenőrzési rendszeréhez új koncepció készült.

Az új szemlélettel szavatolható hosszú távon a törvényes, szakszerű működés fenntartása és erősítése, a szolgálati fegyelem megszilárdítása, a korrupció elleni hatékonyabb fellépés, a vezetői ellenőrzési tevékenység erősítése, és az eredményes feladat-végrehajtás folyamatos vizsgálata, értékelése. Az ellenőrzési szakterület nemcsak az ellenőrzések számát tudja növelni, hanem újabb ellenőrzési területek vizsgálatával információt is szolgáltat, például a fejlesztésre szoruló területekről, irányt mutathat a meglévő, de eddig még nem alkalmazott, vagy új ellenőrzési módszerekkel. A szakterületi ellenőrzések által feltárt típushibák tapasztalatainak folyamatos értékelésével a feltárt rendellenességek rövid vagy középtávon megszüntethetők, hosszú távon pedig megelőzhetők.

Az ellenőrzések száma és tartalma erősebb garanciát nyújt a színvonalas munkavégzésre. Az összegyűjtött információk értékelésével a cél a folyamatosan javuló színvonalú szolgálatellátás és szervezeti kultúra létrehozása. A szakmai munkát nem csak az ellenőrzésekkel segítjük, az országos parancsnokság mint középírányító szerv 2017 márciusától új szakirányítási koncepció alapján gyakorolja az irányítói feladatokat és tartja a kapcsolatot a bv. szervekkel.

A büntetés-végrehajtási szervek ügyeleti tevékenységének és az események jelentési rendjének egységes szabályozása érdekében új ügyeleti szabályozást alkottunk, és új jelentési rend lépett hatályba. A társszervekhez hasonlóan létrehoztuk a vezető ügyeletési rendszert is, amely segíti, hogy folyamatosan legyen készenlétben olyan parancsnok, aki a rendkívüli események bekövetkezésekor hatékonyan irányíthatja a szükséges feladatok végrehajtását.

Infrastruktúra

A magyar börtönügy jellemzője, hogy jelenlegi épületbázisának közel hetven százaléka mára meglehetősen elavult építményekből áll. Ez részben történelmi adottság és adósság, sokáig sem az ország gazdasági helyzete, sem pedig az uralkodó kriminálpolitikai szemlélet nem tette lehetővé a börtönkörülmények korszerűsítését.² A rendszerváltozás után használatba vett két új büntetés-végrehajtási intézet, a Tiszaöki, valamint a Szombathelyi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet hiába kínál korszerű elhelyezési körülményeket a fogvatartotti, valamint korszerű munkakörülményeket a személyi állomány számára, „*a rendszer alapjaiban és átlagában toldozott-foldozott maradt*”³. Egy rendvédelmi szervezet esetében azonban elengedhetetlen a kulturált, hivatáshoz méltó munkakörnyezet megteremtése, ezért szervezetünknel ütemezetten megkezdődtek a legszükségesebb és halaszthatatlan karbantartási és felújítási munkák nemcsak a börtönökben, hanem az országos parancsnokság épületében is. Fontos körülmény, hogy ahol lehetséges, ezeket a felújítási munkákat fogvatartottak végzik, fogvatartotti munkáltatás keretében.

A szervezettervezési szempontból kulcsfontosságú területek közül még egy kiemelendő: az informatikai rendszerek fejlesztésének fontossága ma már mindenki számára nyilvánvaló. A modern rendvédelem ma már elképzelhetetlen fejlett informatikai, biztonsági és irányítási rendszerek nélkül. Az elmúlt években megvalósult és jelenleg is folyamatban lévő fejlesztések célja, hogy a büntetés-végrehajtásban egyszerűsítse, gyorsítsa és hatékonyabbá tegye a szakterületek közötti információáramlást, és az egyes munkafolyamatokat. Jelentős előrelépés, egyben az adminisztrációs feladatok radikális csökkentését értük el azzal, hogy – ezen a területen is felzárkózva a társ rendvédelmi szervekhez – a büntetés-végrehajtási szervezet is integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszert használ. Az informatika azonban számos területen vált meghatározóvá tevékenységünkben: a papíralapú fogvatartotti nyilvántartási szisztéma napjainkban már elektronikus alapon működik. A rendszerbe felvezetett adatok révén az informatikai környezetnek meghatározó szerepe van például az egyes fogvatartottak biztonsági kockázatainak elemzésében és meghatározásában. A fogvatartottak foglalkoztatására létrehozott gazdasági társaságok hatékonyságát pedig vállalatirányítási szoftverekkel tervezzük a jövőben növelni. Az egységes ter-

² Bereczki Zsolt László: Biztonság a büntetés-végrehajtásban. PhD-dolgozat. Budapest, 2008, 18–19. o.

³ Mezey Barna: A börtönrendszerek és a börtönépítészlet a századforduló idején. Börtönügyi Szemle, 2006/1., 38. o.

melésinformációs rendszer célja, hogy elősegítse és hosszú távon garantálja az általuk nyújtott szolgáltatások kifogástalan minőségét, a szerződések szerinti határidőre teljesítését.

A fejlesztés eredményeképpen az új, ellátást felügyelő informatikai rendszer alkalmas arra, hogy kontrollálható legyen a kijelölés után az ellátási igényt közvetlenül teljesítő büntetés-végrehajtási gazdasági társaság termelési folyamata (a meglévő raktári készlet, alapanyag-beszerzés, termelés, kiszállítás).

A büntetés-végrehajtás számára az Országgyűlés által törvényben rögzített feladat, a fogvatartotti reintegráció kiemelt eleme, egyben a társadalom jogos igénye, hogy minden arra alkalmas és képes fogvatartott dolgozzon. A büntetés-végrehajtási munka speciális sajátosságai miatt – szállítások, előállítások stb. – a dolgozó fogvatartottak nyilvántartása rendkívül összetett feladat. A pontos számok naprakész vezetésének érdekében a szervezet egységes munkadíjszámfejtési modult használ, amely valós idejű adatokat szolgáltat a dolgozó fogvatartottak létszámáról. Munkáltatási távfelügyeleti eszközök rendszerbe állítása és használata segíti a börtönök falain kívül dolgozó elítéltek biztonságos őrzését. A modern informatika alkalmazása, a használat során összegyűjtött adatok elemzése jelentős segítséget nyújt abban, hogy az arra egészségileg alkalmas fogvatartottak bevonhatók legyenek a költségvetési, gazdasági társasági, illetve bér munkáltatásba.

Férőhelybővítés

Az előbbieken részletezett intézkedések a jogszerű és szakszerű működés megteremtése mellett annak érdekében születtek, hogy a büntetés-végrehajtási szervezet előtt álló feladatok hatékonyabban kezelhetők legyenek. A büntetés-végrehajtással foglalkozó szakemberek előtt ismert, hogy jelenleg a legnagyobb probléma a fogvatartotti férőhelyek hiánya, és az ebből eredő túlszűfolttság, amely túlterhelte teszi az állományt, nehezebb a szolgálatsszervezés, folyamatosan kiemelkedő szintű a biztonsági kockázat. Az állami költségvetés szempontjából is jelentős károkat okoz, hiszen az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntése értelmében kártérítés illeti meg azokat a fogvatartottakat, akiknek nem jut elegendő élettér a fogva tartásuk idején. A strasbourgi bíróság előtt több ezer ilyen ügy van, és az ezekből eredő kártérítések nagysága hatalmas megterhelés az államnak és az adófizetőknek egyaránt.

A fogvatartotti zsúfoltság csökkentése érdekében a kormány a következő években folytatja férőhelybővítési programját. Mindezt egyebek között új büntetés-végrehajtási intézetek kialakításával kell megoldani. A már meglévő intézeteinkben az elmúlt években kialakított új férőhelyek mellett ez a program kínálja a zsúfoltság kérdésének hosszú távú, megnyugtató rendezését. Mindez a gyakorlatban börtönök létesítésének tervezési, logisztikai és műszaki feladatain túl egyéb kötelezettségeket is jelent a büntetés-végrehajtási szervezet számára, hiszen az újonnan megépítendő börtönök átadásának időpontjára rendelkezésre kell állnia az új börtönök őrzésére és üzemeltetésére megfelelően kiképzett és a feladatra felkészített személyi állománynak.

Toborzás, kiképzés, oktatás

Az új börtönökben a jövőben szolgálatot teljesítő személyzet kiképzése olyan nagyságrendű feladat, mint a beruházás megvalósítása. Éppen ezért a hatékony és ütemezett toborzási tevékenység előkészítése érdekében már az elmúlt években megkezdődtek a szakmai egyeztetések a férőhelybővítéssel érintett települések polgármestereivel, valamint a kormányhivatalok foglalkoztatási főosztályaival. Az egyeztetések a térség munkaerőpiaci helyzetének előzetes feltérképezéséről, a toborzási tevékenység tényleges megindításának konkrét tartalmáról és a személyi és tárgyi feltételek megteremtéséről szóltak. A férőhelybővítéssel összefüggő toborzási feladatok ütemezését és végrehajtásának központi tervezését, valamint szakmai koordinálását az országos parancsnokság végezte és végzi jelenleg is. A büntetés-végrehajtás történetében eddig legnagyobb mértékű humánpolitikai feladat nagysága azt indokolja, hogy a következő időszakra vonatkozó prioritásokról az érintett intézetek parancsnokai folyamatosan értesüljenek, valamint a toborzóiroda részére naprakészen határozzák meg a szakmai feladatokat. A végrehajtás elősegítése érdekében létrehoztunk egy toborzási adatbázist is.

Azon aktív állománytagok jelentkezése is folyamatos, akik szándéknyilatkozatot tettek a férőhelybővítésben érintett új bv. intézetekbe történő áthelyezésükről. Ezzel egyidejűleg az önkormányzatok bevonásával megkezdődött a külsős pályázók toborzása is, amely elektronikus anyagok és hirdetmények közzétételében, illetve a beérkező pályázatok központosított feldolgozásában nyilvánult meg.

A települések polgármestereinek bevonásával 2016 szeptemberétől kialakítottuk a helyi toborzóirodákat. Feladatuk a korábban beérkezett és részük-

re megküldött pályázati anyagok feldolgozása, illetve a konkrét felvételi eljárások megkezdése (fizikai, egészségi, pszichikai alkalmassági vizsgálatok), továbbá a munkaerőpiac további feltérképezése, újabb érdeklődők toborzása, tájékoztatása.

2018 tavaszáig az új bv. intézetek beindításához – előreláthatóan – 1569 tiszthelyettes (maximum C besorolási kategóriáig) kiképzésére lesz szükség. Kiképzésük az egységes rendvédelmi, egymásra épülő, moduláris rendszerben működő 27 hetes, az Országos képzési jegyzékben szereplő oktatás keretében történik.

A megnövekedett képzési igényeket és a megvalósított fejlesztéseinket kihelyezett képzési centrumok létrehozásával oldottuk meg – a leendő személyi állomány lakóhelyét, illetve az új bv. intézetek földrajzi elhelyezkedését figyelembe véve – a Nyíregyházi Egyetem és a szentendrei altiszti akadémia területén. A kihelyezett képzési centrumokban adottak azok a feltételek, amelyek a hivatásos életre történő felkészítés (testnevelés, alaki képzések) szempontjából elengedhetetlenek. A szakképzés külső helyszíni végrehajtása azonban akkor valósítható meg, ha az a képzésre, illetve a vizsgáztatásra feljogosított képző intézmény fennhatósága alatt történik, ezért együttműködési megállapodást kötöttünk a Nyíregyházi Egyetemmel, illetve az altiszti akadémiával. A kihelyezett képzés nyomán 2017 januárja és 2018 decembere között 952 személy képzését hajthatjuk végre a korszerű és modern feltételeket kínáló campuson, illetve 134 személy képzését Szentendrén. Az oktatást a bv. szervezet hivatásos személyi állományából kiválasztott szakemberek végzik.

Az oktatókat külön pályázati eljárás keretében választottuk ki. A huszonnégy fős oktatói létszám felkészítése mindkét kihelyezett képzési centrum esetében a Belügyminisztérium vezetőképzési, továbbképzési és tudományos-szervezési főosztály munkatársainak szakmai támogatásával történt.

A 2017 elejétől első ütemben 476 embert vettünk fel hivatásos állományba. Az újonnan kinevezett állománytagok a felvétel után, januárban két helyszínen kezdték meg az alapfokú moduláris képzést az oktatási központban Budapesten 136, valamint a kihelyezett képzési centrumban, Nyíregyházán 340 személy felvétele valósult meg. Áprilisban 134-en kezdték meg tanulmányaikat Szentendrén. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja által szervezett büntetés-végrehajtási felügyelő moduláris szakképzés keretében 2017 júliusában 411 büntetés-végrehajtási felügyelő fejezte be tanulmányait és tett sikeres záróvizsgát.

Fotó: BVOP

A jövő vezetői állományának képzésére, az oktatásuk megerősítésére is kiemelt figyelmet fordítunk, ezért a Nemzeti Közzolgálati Egyetem Rendészettudományi Karának büntetés-végrehajtási szakirányára – az eddigi gyakorlatot átalakítva – a 2018–2019-es tanévtől már nemcsak a büntetés-végrehajtásnál hivatásos állományban dolgozók pályázhatnak, hanem lehetőséget kapnak az arra alkalmas és a büntetés-végrehajtási hivatás iránt elkötelezett jelentkezők is.

A 2017–2018-as tanévtől a rendészettudományi kar által folytatott rendészeti alapképzések esetében – a büntetés-végrehajtási tiszti képzés vonatkozásában – nappali és levelező rendszerű képzésben egyaránt 25-25-re (10-15-ről) nőtt a felvehető létszám, az egyetemmel folytatott egyeztetéseknek megfelelően. További eltérés az elmúlt időszakhoz képest, hogy az eddigi két év szolgálati idő helyett a nappali tagozatra történő jelentkezéshez már egy év hivatásos szolgálati jogviszonyban eltöltött idő is elegendő, a levelező tagozaton maradt a korábbi három év.

Arculat és kommunikáció

A büntetés-végrehajtás szervezete a szervezeti megújuláson túl jelentős figyelmet fordít az arculati és kommunikációs tevékenysége megújítására is. Ez elengedhetetlen ahhoz, hogy kialakuljon az összetartozás érzete a szervezeten belül, és a szervezet más rendvédelmi szervektől jól megkülönböztethető módon jelenhessen meg külső partnerei, valamint a közvélemény előtt.

Minden eszköz adott volt egy megújított arculat létrehozásához. A legfontosabb feladat a már meglévő arculati elemek egységesítése és frissítése, va-

lamint a hiányzó elemek létrehozása. Ehhez át kellett tekinteni a szervezet arculati fejlődéstörténetét, hagyományait, valamint megvizsgálni a modernizáció lehetséges irányvonalait a hazai és nemzetközi közszolgálati és büntetés-végrehajtási trendek figyelembevételével. A fejlesztés fő célja volt, hogy a hagyományok tiszteletben tartása mellett az új szimbólumrendszer egy modern és hatékony rendvédelmi szerv képét tükrözze a társadalomnak. Így jött létre a jelenleg bevezetés alatt álló új koncepció és jelmondatunk, amely egyben szervezetünk hitvallása is: „Az igazság védelmében”.

Az arculati megújulással párhuzamosan a szervezeti kommunikációt is újragondoltuk. Egy rendvédelmi szervre általánosságban az jellemző, hogy „a sajtót elsősorban a kiemelt ügyek kapcsán és a média érdeklődésére tájékoztatja. A kereskedelmi médiumok hírigenye, amely az eladható hírekre van kihegyezve, új tájékoztatási gyakorlat kidolgozását tette szükségessé.”⁴ A szervezet a kormányzati és rendészeti kommunikáció alapelvei szerint összehangolt, egységes üzenetekkel volt és van jelen a médiában. Ezeket a büntetés-végrehajtás hosszú idő után újra saját szövivőjén keresztül juttatja el a nyilvánossághoz, ami markáns irányváltást jelez az eddigi kommunikációs stratégiához képest. A stratégiaváltás első számú célkitűzése az volt, hogy a büntetés-végrehajtásról szóló hírek megjelenjenek az országos sajtóorgánumban, ez szükségszerűen együtt járt az eddigi tájékoztatási tevékenység újrapozicionálásával, azaz a helyi és regionális sajtó mellett az országos médiafelületek elérése lett a legfontosabb.

Együttműködés

„A világ új kihívásai valóban komoly feladatok elé állítják a hadseregeket és a rendvédelmet egyaránt. A jelek arra utalnak, hogy a jó megoldásokat e két szakma művelőinek saját kompetenciájukban kell megtalálniuk, ami nem zárja ki a szoros együttműködést, de a munkamegosztást inkább erősíteni és nem fellazítani szükséges.”⁵

⁴ Kriskó Edina: A rendőrség társadalmi rendeltetése és a rendőrségi kommunikáció. Doktori disszertáció. Budapest, 2012, 248. o.

⁵ Parádi József: Rendvédelem vagy rendészet. Belügyi Szemle, 2001/2., 108. o.

Napjainkban már nem szükséges hangsúlyozni, hogy mennyire fontos a rendvédelmi és közigazgatási szervek közötti szoros együttműködés. A rendvédelmi szervek által végzett feladatok számos ponton kapcsolódnak egymáshoz, azok végrehajtása napi szintű kapcsolattartás és együttműködés nélkül nem is volna lehetséges. Együttműködő partnereink számának bővítésével szervezetünk is jobbra, hatékonyabbá válik.

A büntetés-végrehajtási szervezet a büntető igazságszolgáltatást követő végrehajtás intézményesített formájaként továbbra is meghatározó jelentőségű állami szervként látja el tevékenységét. Nagyon fontos, hogy mindez megjelenjen a büntetés-végrehajtási szervezetről való közgondolkodásban és a szervezet megítélésében is, oly módon, hogy mindenki számára nyilvánvalóvá váljon: a szervezet értékek hordozója, mert az egész társadalmat szolgálja.